

Jaarverslag 2021 Jessehof Delft

Burgwal Delft

Voorwoord

De corona-crisis greep diep in op ons leven. Vanaf het begin merkten we in de Jessehof een aantal maatschappelijke effecten op, die doorwerken binnen de hele Delftse gemeenschap. Sociale stressfactoren als eenzaamheid en zorgen over onze naasten namen toe. Korte termijnzorgen, middellange termijn zorgen, ja zelfs zorgen over de langere termijn.

We kregen te maken met oude vragen in een nieuwe situatie. Wat kan de Jessehof doen voor de kwaliteit van het leven van onze bezoekers en vrijwilligers. Wie kan nog een stootje hebben en bij wie gaat de rek eruit. Hoe gaan we om met mensen die niet meer kunnen of durven te komen. Kunnen wij bijdragen aan de kwaliteit van hun leven, ook al zien we ze niet bij ons op de Burgwal.

De Jessehof volgde alle basisregels van de overheid. Uiteraard. Maar ons centrum toonde ook begrip voor de verwarring die bij veel mensen leefde. Wij hebben ervaring opgedaan met het blijven ondersteunen van mensen. We bleven proberen warmte te bieden aan mensen die zich alleen voelden. We probeerden een luisterend oor te hebben voor degenen die te kampen hadden met problemen vanwege corona of daarnaast. Maar er waren ook discussies. Hoe moesten we daar mee omgaan. Veel mensen waren het zat om over het coronavirus te horen. Veel mensen werden gestrest doordat ze niet wisten hoe ze alle maatregelen moeten opvolgen. Veel mensen zagen de zin niet van het opvolgen van de maatregelen, verzetten zich tegen de druk van de overheid om zich te laten vaccineren. Wij wilden dat iedereen die bij ons komt zich veilig voelt. Wij wisten dat wij een rol hadden in het voorkomen van moeilijke situaties tussen bezoekers onderling of tussen bezoekers en vrijwilligers. Het was allemaal niet makkelijk. Toch kan ik met enige trots zeggen dat de gemeenschap Jessehof in 2021 is blijven bestaan. Mensen bekommeren zich nog steeds om elkaar.

Vorig jaar schreef ik in het voorwoord: “alles was ongewoon dit verslagjaar.” Met diezelfde woorden wil ik dit jaarverslag eindigen. We bestonden - heel stilletjes - 10 jaar. Reden voor een mooi feest zou je zeggen. Dat gaan we in 2022 organiseren, hoop ik. Want zoals ik al eerder schreef: alles was ongewoon dit verslagjaar.

Saskia Bolten, voorzitter Interkerkelijk Diaconaal Centrum De Jessehof

---

Stichting Interkerkelijk Diaconaal Centrum Jessehof Delft
Burgwal 50, 2611 GJ Delft E: info@jessehof.nl I: www.jessehof.nl

---

Jessehof: eenzaamheid te lijf

De corona pandemie heeft de Jessehof ook een positief bijeffect gebracht. Voorheen was het taboe het woord 'eenzaamheid' hardop in de Jessehof te gebruiken en spraken we over 'mensen met een klein sociaal netwerk'. Na de ervaringen met het eenzaamheidsvirus en huidhonger in de hele samenleving, is dit veranderd. Er wordt nu opener over gesproken en ook veelvuldig gemeld dat men zo blij is dat men weer gewoon naar de Jessehof kan wanneer men daar behoefte aan heeft.

De situatie in de Jessehof is op dit moment ontdaan van de vele voorheen nodige regels. De mondkapjes zijn weg en de 1.5 regeling is er af: we kunnen weer een arm om de schouder van een verdrietige gast slaan. Omdat er nog wat gasten zijn zonder vaccinaties is er alleen nog een beperking van het aantal mensen dat tegelijk binnen mag. Dit betekent in de praktijk gemiddeld 50 mensen per ochtend.

Meer dan ooit willen we naast onze gasten staan in hun strijd tegen de eenzaamheid.

In de tien jaar dat de Jessehof bijna actief is, zijn we begonnen met presentie: er zijn voor de mensen, naast ze staan. Heel laagdrempelig; iedereen is welkom, niets moet. In de onderlinge ontmoeting groeit de eigenwaarde en het zelfvertrouwen. Men wordt bij naam gekend. Er wordt echt geluisterd. Dit draagt bij aan de identiteit van de bezoekers en geeft hen vooral een gevoel van ergens bij horen.

In de eerste jaren waren wij soms bang dat onze gasten na een fijne middag de eenzaamheid in hun huis extra zouden voelen. Dat is ook zo. Echter hiervoor komt het gevoel dat als er iets is, als ze behoefte aan een gesprek hebben, er altijd een plek is waar ze terecht kunnen. In de corona tijd was dat moeilijk en moesten we heel creatief zijn. Gelukkig heeft Rene Strengtholt met zijn inloop in de kerk een heel belangrijk deel van de inloop kunnen aanvullen.

De laatste jaren biedt de Jessehof met het

Henk Molenaar

Sociaal Spreekuur en de inzet van veel Delftse pastores naast ontmoeting ook veel ruimte voor gesprekken over zingeving. Soms komen gasten al jaren in de Jessehof voor ze deze soort gesprekken willen aangaan. Anderen komen speciaal hiervoor naar ons toe.

Hoewel het inloophuis met haar werk veel mensen bereikt, realiseren we ons ook dat er veel mensen lijden aan eenzaamheid en verdriet die zich niet makkelijk laten bereiken door georganiseerde activiteiten. Door ziekte,

immobiliteit of vrees voor teveel prikkels, kunnen deze mensen niet naar de Jessehof komen. Vanuit ons geloof voelen wij de behoefte om meer naar mensen toe te gaan en met hen in gesprek te gaan. Het Uitloop project, zoals wij het noemen, is vooral gericht op mensen thuis die eenzaam zijn, psychische problemen hebben of gewoon een gesprek willen. De ziel van het werk is het 'gewone': naar mensen toe gaan en gesprekspartner zijn omdat zij vaak het contact met vrienden en familie zijn verloren. Veel mensen leven op als er iemand echt luistert naar hun persoonlijke verhaal.

Na tien jaar praten en koffie drinken, willen we nu een stapje verder gaan met het bevorderen van de sociale weerbaarheid. Daarbij gaan we niet kijken of praten over wat er niet goed gaat maar richten we ons op de talenten en passies van de bezoekers. Het idee is met kleine groepjes bijvoorbeeld samen te gaan leren koken en cateren, Engels te leren of de computer te leren kennen. Alleen dingen die men zelf heel erg leuk vindt om daar samen plezier in te hebben en nieuwe vaardigheden te ontwikkelen. Het is niet verplicht maar kan een klein stapje zijn op het vergroten van zelfvertrouwen en identiteit.

Het zijn kleine stapjes. Eigenlijk is het belangrijkste wapen tegen eenzaamheid het activeren van de gemeenschapszin in de samenleving. Wij zijn allemaal verantwoordelijk voor elkaar en deel van dezelfde schepping. "Wat gij aan uw naaste doet, heb je voor mij gedaan..."

Wat zeggen de bezoekers over de Jessehof

Minder eenzaam:

- Als ik hier wegga, voel ik me beter. Het negatieve achterlaten, het positieve neem ik mee.
- Ik voel me minder eenzaam. Het is hier fijner dan in de kroeg.
- De Jessehof is mijn tweede huiskamer. Ik ben familieloos. Ik voel lotsverbondenheid.
- Ik voel me minder eenzaam. Mijn kinderen gaan hun eigen gang
- Tijdens de lockdown ben ik extra geconfronteerd met eenzaamheid.
- Als ik hier wegga, voel ik me iets beter. Als het gelukt is om een praatje te maken. Dat lukt niet altijd. Ik vertrouw weinig mensen.

Spin-off Jessehof: De stompies

Foto: Vlada Karpovich, van pexels.com

Een van de bezoekers van de Jessehof, werd door meerdere medische problemen een van de mensen ik thuis ging bezoeken. Op den duur kreeg zij steeds meer last van kramp en pijn in haar benen. Ziekenhuis onderzoek na operatie volgde om iets te doen aan haar aderen. Ze bleef er moedig en optimistisch onder tot het moment dat men in het Haagse ziekenhuis beweerde dat haar rechter been geamputeerd moest worden en dat haar andere ledematen misschien zouden moeten volgen. Ik was in het ziekenhuis bekend als haar pastor die ook mocht langs komen in coronatijd.

Ze besloot dit lot en de pijn niet langer te willen te ondergaan en we spraken over euthanasie en palliatieve sedatie. Heftige gesprekken ook voor haar moeder en vriend. Uiteindelijk heeft haar nieuwe huisarts ingegrepen en gepleit voor 2nd opinion in Leids Academisch Ziekenhuis.

De amputatie was niet meer te vermijden maar ze zou zonder been oud kunnen worden volgens LUMC. Ze is nu thuis voor lichamelijk en geestelijk herstel voor ze gaat revalideren.

Eerder dan verwacht brak haar geestkracht weer door. Samen zijn we eind 2021 bezig gegaan met een plan van aanpak voor een club van geamputeerden waar men ervaringen kan uitwisselen, plezier maken, elkaar stimuleren en vooral uitdragen dat een mens met een been nog steeds een volwaardig persoon is, die van alles kan. We hopen dat deze club in 2022 kan uitgroeien tot een stimulans voor allen.

Wat zeggen de bezoekers over de Jessehof

Gelijk zijn, ertoe doen, Begrip voor anderen, iedereen mag er zijn:

- Ik heb veel verdriet in mijn binnenste. Als je veel pijn hebt, en ze zeggen dat je een aansteller bent, is dat heel moeilijk. In de Jessehof mag ik er zijn.
- Begrip voor anderen is het belangrijkste. Als je niet past in het plaatje van de maatschappij kom je in een gat terecht.
- Iedereen mag er hier zijn, dat is onvoorwaardelijke liefde. Dat is uit de bijbel.
- Gelijk zijn is belangrijk. Niemand voelt zich hier hoog. Bertjan helpt mij soms met een brief. Ik geef hulp aan anderen.
- Niemand staat hier op zijn strepen.

Impactmeting in de Jessehof

Op verzoek van het fonds Franciscus heeft het bestuur in 2021 in de Jessehof onderzocht wat de betekenis van de Jessehof is voor bezoekers en vrijwilligers. Dit hebben we gedaan door bezoekers en vrijwilligers te interviewen. Daarnaast zijn meerdere organisaties ook bevraagd over hun kijk op de Jessehof en het belang van deze plek voor de stad.

De interviews met de mensen in de Jessehof werden gedaan aan de hand van kaartjes met korte uitspraken. Bijvoorbeeld

- Minder eenzaam
- Vriendschap
- Er toe doen
- Gelijk zijn
- Begrip voor anderen.
- Iedereen mag er zijn
- Hulp vragen
- Leren waar je goed in bent
- Nuttige bijdrage.

Een bezoeker selecteert zorgvuldig de kaartjes.

De mensen werden gevraagd een selectie te maken van de kaartjes. ‘Wat is belangrijk voor u/jou?’ Door de mensen een ‘top 3’ te laten kiezen kregen we een beeld van wat voor hen het belangrijkste was. Tegelijkertijd vroegen we hen om ‘uitleg’. Dat leverde mooie uitspraken op. (Zie de quotes verspreid in het jaarverslag)

Wat was opvallend bij de resultaten:

- ‘Minder eenzaam’ scoorde hoog, maar lager dan ‘Vriendschap’. Het aangaan van relaties in de Jessehof vermindert de eenzaamheid.
- Een hoge score bij ‘vriendschap’.
- ‘Gelijk zijn’, ‘begrip voor anderen’, ‘iedereen mag er zijn’ – betekenissen, die in elkaars verlengde liggen, scoorden totaal erg hoog.
- ‘Hulp vragen’ en ‘weten waar ik terecht kan’ werden vaak genoemd en daarom voor bezoekers belangrijk.
- Het ‘leren’ werd ook benoemd door bezoekers. Men leert ook van elkaar.

De resultaten van dit onderzoek geeft het bestuur de mogelijkheid met de betrokken kerken, de gemeente, de subsidiegevers de effecten te communiceren én het belang van een inloopcentrum in Delft te verantwoorden en te benadrukken.

Wat zeggen de bezoekers over de Jessehof

Hulp vragen, weten waar ik terecht kan:

- Het is heel fijn dat je gewaardeerd wordt als mens. Je kan hier dingen delen, met Anita praten en problemen proberen op te lossen.
- Hier kan ik terecht als ik vragen heb. Mijn familie woont ver weg.
- Van Anita kan ik hulp krijgen.

Financiële jaarverslag 2021

Het jaar 2021 is afgesloten met een batig saldo van € 6.390,29. Dat er minder is uitgegeven dan was begroot komt enerzijds door het feit dat door de gedwongen sluiting tijdens de Covid-19 pandemie er minder bezoekers zijn geweest en anderzijds dat er een aantal activiteiten hierdoor geen doorgang konden vinden. Deze activiteiten zijn nu gepland in het voorjaar 2022, zodat dat deze middelen alsnog hiervoor kunnen worden aangewend.

De Baten zijn onder te verdelen in bijdragen van

- Protestantse Kerken, de Ursula Parochie, Stichting Kerkelijk Geldbeheer
- Fondsen: De Lichtboei, Stalpaert van der Wiele, fonds Franciscus, Kansfonds, Fonds 1818, DAK en Stichting Participe.
- Overige bijdragen, donaties en giften.

	Boekjaar 2021	Begroting 2021	Boekjaar 2020
BATEN			
Bijdragen kerken	€ 29.633,50	€ 20.000,00	€ 22.511,00
Bijdragen fondsen	€ 97.240,00	€ 97.000,00	€ 83.870,00
Overige bijdragen	€ 4.775,25	€ 9.500,00	€ 3.910,90
Incidentele baten	€ -	€ -	€ -
Mutatie reserves	€ 1.500,00		€ -
Nadelig saldo	€ -	€ -	€ -
	€ 133.148,75	€ 126.500,00	€ 110.291,90
LASTEN			
EXPLOITATIEKOSTEN			
Persoonskosten	€ 85.463,10	€ 84.900,00	€ 73.715,68
Huisvestingskosten	€ 19.744,85	€ 25.000,00	€ 23.678,35
Beheerskosten	€ 3.370,63	€ 5.700,00	€ 4.020,37
Projectkosten	€ 6.471,74	€ 10.900,00	€ 17.940,55
Jubileumkosten			€ -
Afschrijving stoelen	€ 2.500,00	€ -	€ -
correctie oude jaren	€ 9.208,14		€ -
	€ -	€ -	€ -
	€ 126.758,46	€ 126.500,00	€ 119.354,95
RESULTAAT	€ 6.390,29	€ -	€ -9.063,05

Wat zeggen de bezoekers over de Jessehof

Vriendschap:

- In de Jessehof voel ik een vriendschappelijke band met mensen.
- Ik heb hier een vriend leren kennen, die mij soms helpt.
- De Jessehof is een plek waar vriendschappen ontstaan.
- Je leeft met elkaar, ik ervaar vriendschap
- Je kent mensen, fijn gevoel als je bij de Jessehof weggaat.
- Ik voel hier vriendschap en gelijkheid.

Exposities in de Jessehof in 2021.

De zaal in de Jessehof wordt gewoonlijk verluchtigd met schilderijen. De mensen, die exposeren komen meestal uit de kring van de Jessehof, bezoekers of vrijwilligers. Voor hen is het een mooie gelegenheid hun werkstukken te tonen. Meestal doen ze dit met voldoening en trots!

Wil van Ravesteijn voor 2 zeefdrukken, die ze samen met haar vriend John van der Burg maakt. John maakt de tekening en Wil maakt de zeefdruk. Links 'de Zwaan' in Rotterdam.

Foto: Gerke Kok

Wil van Ravesteijn: Birds

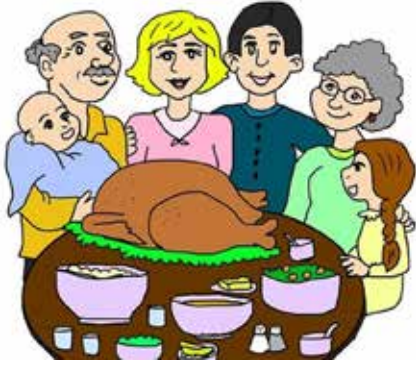

Voor de tweede keer heeft Trudy van der Wees als eerbetoon aan haar overleden man, Henk Molenaar, een expositie van de werkstukken van Henk in de Jessehof tentoongesteld. Zij had ook persoonlijk burgemeester Van Bijsterveldt uitgenodigd voor de opening.

Foto: Joyce Willems

Bertjan Bosselaar, die de expositie regelt en organiseert, Trudy, die een toelichting geeft bij de schilderijen over Engelen en Kerkrampen en mevrouw Van Bijsterveldt, die de opening verrichtte.

Spin-off Jessehof 2: de eetclub

Als bezoeker van de Jessehof, voelde hij zich altijd een beetje een eenling. Hij kon zich goed redden, deed vrijwilligerswerk en was heel erg bezig met bezinning. Bezocht diverse kerken maar kon zijn draai niet vinden.

Toen werd hij ziek: hij ging door zijn rug. Hij woonde in een kamer op de vierde verdieping zonder lift. Vanuit de kerk en de Jessehof gingen vele mensen voor hem zorgen. Boodschappen doen, koffie zetten, gezelschap houden etc.

Toen er een woning op de begane grond vrij kwam, ging dat evenzo. Iedereen hielp met inrichten, regelen, spullen zoeken.

Aanvankelijk als bedankje voor alle helpers maar nu als vaste vrienden activiteit, nodigde hij mensen uit om af en toe bij hem te komen eten in zijn nieuwe ruimte.

Bezoekers van de Jessehof in diverse samenstelling zijn nu lid van deze eetclub, nemen lekkers mee en hebben zo hun eigen groep van naasten gecreëerd.

Het aquarium

Foto: Gerke Kok

Al jaren staat in de Jessehof een aquarium. Gedurende die jaren is het met wisselend succes, achtereenvolgend, door diverse vrijwilligers onderhouden. Het leed een onopvallend bestaan met zo af en toe een massa-extinctie of een prachtige opleving.

In het voorjaar van 2021 echter, bleef het licht uit, de plas onder het aquarium sprak boekdelen en de bewoners ervan moesten naar een logeeradres worden gebracht. Na inspectie bleek het aquarium niet meer te redden.

Rondom het tot dan toe onopvallende aquarium gebeurde toen iets wonderlijks. De bezoekers van de Jessehof kwamen eensgezind op voor hun vertrouwde aquarium. Een steunactie, met handtekeningen en al, kwam op gang. Het aquarium moest blijven.

Expertise genoeg. Vrijwilliger Johan, met achter hem een welwillende aquariumvereniging (Danio Rerio Delft), stonden paraat. Maar wie betaalt een nieuwe bak en een nieuwe inrichting? Het exploitatiebudget van de Jessehof biedt hiervoor geen ruimte, maar de Stichting Vrienden van de Jessehof bleek bereid in te springen. Inmiddels is het rustgevende aquarium in ere hersteld en zijn de logees terug, thuis in de Jessehof.

Wat zeggen de bezoekers over de Jessehof

Nieuwe dingen leren, leren waar je goed in bent:

- Ik hoor verhalen over boeken en programmeren
- Ik heb een klik met een andere vioolspeler en ik deel ervaringen over reizen.
- Je wordt op gedachten gezet, er wordt veel gecommuniceerd.
- Je kan ook leren van het verhaal van anderen.
- Je hoort wat anderen meemaken. Dan denk je: het valt met mij nogal mee.

Samen-leer-groepen

De vrijwilligers van de Jessehof zijn dit jaar gestart met drie samen-leer-groepen. Een samen-leer-groep is een intervisiegroep waar casussen worden besproken die door de vrijwilligers zijn ingebracht. Dianne Kapoor begeleidt de groepen.

Op de laatste zaterdag van november werd een evaluatie gehouden waarvoor alle vrijwilligers werden uitgenodigd. De gezamenlijke conclusie was dat de samen-leer-groepen veel meerwaarde hebben en de vrijwilligers er graag mee door willen gaan. Afsgesproken werd om met dezelfde drie groepen verder te gaan in 2022. Elke groep komt drie keer per jaar bij elkaar.

Dankwoord

In dit jaarverslag willen wij graag een woord van dank uitspreken aan alle vrienden van de Jessehof. Om te beginnen aan al onze vrijwilligers die het in het moeilijke corona-jaar volhielden. Die een eigenlijk vreemde houding moesten innemen in ons doorgaans zo gastvrije inloopcentrum. Registreren wie aanwezig zou zijn, letten op de hygiëne van onze bezoekers, mondkapjes, anderhalve meter. De meesten hielden het vol. Maar voor iedereen was duidelijk: leuk is anders.

Kerststal in de Jessehof

Dank ook aan de Stichting Vrienden van de Jessehof die ons helpt als wij iets extra's nodig hebben. Zoals bijvoorbeeld het nieuwe aquarium, omdat het oude lek was.

Dank aan de kerken, die hun deur open deden voor onze bezoekers, op de momenten dat onze eigen deuren vanwege het coronavirus dicht moesten blijven.

Verder waren we blij met de extra bijdragen van het Kansfonds en de gemeente Delft uit corona-noodfondsen. En uiteraard ook met de donaties van het Kansfonds en de Delftse fondsen Stalpaert van der Wiele en de Lichtboei waardoor we ons reguliere werk zo goed mogelijk konden verrichten.

Foto: Gerke Kok

